

VRBECKÝ ZPRAVODAJ

"Zas konec léta Zas je blízko k vínu
a čistý vítr zpívá o podzimu
tak jako tenkrát dávno kdysi

At' život sklání se či nesklání
dny lásky jsou jak sklepy ve strání
lisovny s dubovými lisy"

Jan Skácel

srpen 2025

MŠ - S vězeňskou službou

MŠ - Vycházka ke Kalubu

MŠ - Předškoláci

MŠ - Výlet do lanového centra v Břeclavi

ZŠ - Rozloučení s pátáky

ZŠ - Pátáci na střeše Národního divadla v Praze

ZŠ - Den dětí s vězeňskou službou

ZŠ - Výlet do Hájenky a lanového centra v Břeclavi

Úvodní slovo starosty

Přiznám se, že psaní úvodníku do Vrbeckého zpravodaje je pro mne vždy velkým oříškem. Nesmí to být vážné, protože těch vážných věcí nám život servíruje ažaž. Musí to mít trochu vtipu, ale zase ne moc, protože Vrbecký zpravodaj vychází před Velikonocemi, hody a Vánoce, což jsou svátky, ke kterým má většina z nás velkou úctu. Nesmí to být dlouhé, protože by to nikdo nečetl a naopak to nesmí být ani příliš krátké, protože by se myslelo, že jsem už totálně přišel o invenci. Dnes už to nesmí být ani o výčtu projektů a toho, co se nepovedlo, protože kdo chce, ten to vidí a kdo nechce, tak ten ani nečte.

Úvodník by měl trochu i vychovávat, ale zase ne moc, protože by se to někdy mohlo obrátit i proti pisateli – znáte to: „Káže vodu, pije víno“. Úvodník

by měl také trochu vzdělávat, ale zase ne moc, protože to určitě znáte s tím Šalamounovým...

Takže co teď? Smrsknu to na přání pro všechny – užijte si hody a to každý po svém – starci a chasa při organizaci a milých povinnostech, milovníci hudby a tance na sóle, milovníci folkóru a krojů všude, fanoušci Sklepanky a vyznávači vrbeckého fenoménu hodové pondělí u Presu, užijte si kostel, užijte si fotbal, užijte si průvod, užijte si setkání se svými blízkými, dobře jezte, pijte a hoduje. Veselo!

Tomáš Bílek. Vaš starosta

Cena starosty

Tradičně pevným bodem Vrbecké dědiny je ocenění starosty obce za dlouhodobý přínos pro naši Vrbici. Vrbice může být hrdá na to, že už má hezký zástup oceněných – a jsou to zástupci ze všech koutů dění obce – sport, muzika, farnost, skaut, vinařství a dnes už nejvíce zastoupené je školství.

Po paní ředitelce Bohumile Bařinové a paní ředitelce Renatě Horákové jsem už dlouho přemýšlel, že symbolický talíř by měla nad hlavu vyzvednout také paní ředitelka Jana Kadlecová. Letos se rozhodla, že odejde do zaslouženého důchodu – nastal tedy ten správný čas a ideální příležitost ji alespoň takto poděkovat.

Škola a školka na Vrbici – to je pojem. Nejsou to jen vzdělávací zařízení, ale také pevný bod v kulturním a společenském dění celé obce a v neposlední řadě láskyplné a hřejivé prostředí, kde se rozvíjí osobnost našich dětí. Pravda, někteří si zejména školku pletou s levným hlídacím zařízením, ale tyto případy je třeba vyvést z omylu. I školka, byť si to díky hravému způsobu výuky nezdá, má za úkol zejména vzdělávat a v tom nejlepší slova smyslu formovat.

Jana Kadlecová věnovala vrbecké školce celý svůj profesní život od pedagogické školy až do důchodu – no třikrát si odskočila k produkci vlastních potomků, aby šla příkladem v zaplňování školky.

V roce 2010 převzala štafetu v ředitelování a školka také pod jejím vedením pokračovala ve vzkvétací tendenci. Janí, moc Ti za několik generací Vrbečáků děkuji. Děkuji Ti také za krásné souznění ředitelka-starosta. Pokud jsme se někdy názorově střetli, vždy jsme našli společné řešení, což mnohde není samozřejmostí.

Dovolte mi, abych této příležitosti využil a popřál nové paní ředitelce Hance Sedláčkové hodně zdaru, úspěchu, energie, empatie a v neposlední

radě invence. Doufám, že dobře rozjetá štafeta po Bohumile Bařinové a Janě Kadlecové, poběží ve stejném nebo podobném dobrém duchu.

Tomáš Eilek. Váš starosta

Estě byly čtyry týdně do hodů...

Setkání se Sklepankou je vždy srdečné, veselé a plné muziky. Hodové pondělí, nově zábava pro nejen seniory a v neposlední řadě Estě byly čtyry týdně do hodů...

Za poslední roky se místo setkávání ustálilo v lokalitě Na sklepách naproti Vývozu. Jelikož letošní počasí je vrtkavé, nechtěli jsme nic riskovat a v pátek 25.7.2025 jsme zaveleli k přesunu do muzikantské budy na sólo. Sice spadlo jen pár kapek, které bychom zcela jistě přežili, ale jistota je jistota. Odměnou za toto rozhodnutí byla velká účast, rozezpívaná buda a dobře naladěni chlapi ze Sklepanky. Některým se toto místo dokonce velmi zamlouvalo. Uvidíme, jak se chlapi za rok rozhodnou.

Rád bych jim za nás za všechny poděkoval, že tuto krásnou tradici drží a že nám umožňují spolu s nimi strávit jeden hezký předhodový podvečer.

Tomáš Eilek. Váš starosta

Libor Kutěj opět nezklamal

Přednášky jsou dnes pevným pilířem činnosti komunitních knihoven. Většina knihoven se zaměřuje na besedy s autory, autorské čtení apod. Takových akcí je okolo spousta a vím, že kdo chce, tak si svého oblíbeného autora najde a dojde na nějakou takovou akci za ním.

My jsme na Vrbcích v minulosti podobné přednášky zkoušeli, ale bohužel účast nebyla často podle našich představ. Co se nám ale skvěle osvědčilo, jsou buď cestovatelské zajímavé příběhy přímo lidí z našeho středu – namátkou Staňka Jakubcová, Laďa Krapek, Martin Novák a další, nebo vcelku výbušná a zajímavá témata ve společnosti – kněz Jan Hanák, studenti gymnázia, Vít Hřiba, Martin Škorpič a další.

Takovou stálící, která nezklame a kvůli které musíme přednášku přesouvat z knihovny do sálu, protože účast je vždy hojná, je Libor Kutěj. 27. května zaznělo další výbušné téma – Význam znalosti historických a kulturních souvislostí pro efektivní kognitivní válčení. Že jste se už v názvu ztratili? Buďte v klidu, i já jsem si musel některé termíny objasnit! No vlastně bych ani nemusel, protože na spoustu věcí mi odpověděla samotná přednáška a bohužel (nebo díky) mi z ní i spousta otázek vyplynulo.

Děkujeme Liborovi za jeho ochotu Vrbečákům aj přespolním přednášet a vnášet mezi nás a do nás zajímavé myšlenky a podněty. Děkujeme tentokrát kobyskému vinařství Herzánovi za ochutnávku jejich produktů. Snad se nám na podzim (ano, nebojte, po vinobraní) podaří další přednášku zorganizovat. Jen poznámka na závěr – když se Libor rozjede a pak padají otázky z publika, je to trochu na déle – proto než půjdete na přednášku, dejte králíkům, slepicím, děckám, seriály zkoukněte ze záznamu, nebo si je nahrajte.

Tomáš Bílek, Váš starosta

Večery ve farní zahradě 2025

Prostředí farní zahrady sousedící s kostelem, hřbitovem a nedalekými sklepy v kombinaci s pestrým programem koncertním, divadelním nebo diskusním – tedy jedinečná až magická atmosféra – to je cílem Večerů ve farní zahradě.

Ani letos jsme nezaháleli – a do doby uzavírky zpravodaje máme letos za sebou jedno divadlo, jeden koncert a před sebou ještě jedno divadelní představení. Letošní rok je součástí projektu Zachraňme faru, který má za cíl nashromáždit alespoň část prostředků na projektovou dokumentaci obnovy naší fary, která je bohužel v katastrofálním stavu. S velkým potěšením můžeme konstatovat, že k dnešnímu dni je z představení a z halušek výtěžek přesahující 100 tisíc korun, což bude stačit na projekt pro demolicí, studii a první stupeň projektové dokumentace.

27. června nás po velkém zimním úspěchu navštívil divadelní soubor Ha Snajim – Tomáš Vodvářka a Jan Sieber, tentokrát s inscenací Jeffa Barona – Návštěvy u pana Greena. Chlapci ještě nikdy nehráli na venkovní scéně a dle jejich vyjádření díky prostředí farní zahrady získala hra

další rozměr. Náhodná automobilová nehoda přivádí do kontaktu dva muže, kteří by se jinak nikdy nesetkali, a navždy změní jejich život. Rozděluje je dvě generace, a co začíná jako komedie kontrastu kultur, se vyvíjí ve vyhrocený příběh o riziku osamělosti, předsudků a netolerance. Jak týdny plynou, vytváří se přátelství, prověřují se lidské vztahy a odhalují tajemství.

Když chce člověk zorganizovat projekt charitativního charakteru, většinou to musí dělat s kamarády. Mám tu výhodu, že ještě momentálně působím ve dvou kapelách – Quanti Minoris a HB STOP. Jsem rád, že návštěvníci oceníli

Quanti Minoris

HB STOP

kombinaci břeclavské folkrockové legendy (HB STOP vznikl v roce 1978) a historického pouličního bigbeatu a villonské poezie.

Děkuji všem účinkujícím a moc děkuji také vrbeckým vinařům v čele s Lenkou Machovskou, kteří se postarali o degustaci a pitný režim.

Doufám, že účast na třetím představení Tucet podob ženy Divadla 2-15 bude hojná a bude se Vám líbit.

Tomáš Bilek, Váš starosta

Vrbečáci v Krumvíři a ve Strážnici

14.6. – 15.6. 2025 se konal v Krumvíři folklórní festival KRAJ BEZE STÍNU, který slavil 50 let svého konání. Festival, který spojuje obce a lidi z celého Hanáckého Slovácka i okolních regionů, je mnohem víc než přehlídkou lidového umění. Je důkazem síly odkazu předků, sounáležitosti, píle a krásy, která se předává z generace na generaci.

Festival byl zahájen tancem zavádka.

ZAVÁDKA je slavnostní obřadní párový tanec kráčivého typu $\frac{3}{4}$ taktu. Tancuje se v parádním kroji se stárkovskými atributy (vonice, šmukáč, fedro, prapor....), je plný symboliky, tradice i krásy. Do tance pod májů jsou postupně zaváděny stárky, svobodné děvčata i vdané ženy. Choreografie je v každé obci jedinečná a někde se tančí v neděli, jinde v pondělí a na Vrbcí v úterý. V roce 2023 byla zavádka zapsána do Seznamu nemateriálních statků tradiční lidové kultury České republiky – a právem.

V Krumvíři ji v choreografické úpravě zatancovalo 17 tanečních párů z obcí Hanáckého Slovácka, kde se tato tradice živě udržuje. Doprovázela je Dechová hudba ZUŠ z Klobouk u Brna, zpívaly mužské sbory z Klobouk u Brna a z Němčiček. Vrbcí reprezentovali Hanka Varmužová a Vojta Janošek.

Na Mezinárodním folklórním festivalu ve Strážnici se pásmo zavádek zopakovalo v programu Roztančené Slovácko. O doprovod se postarala cimbálová muzika Modruša a bylo to úplně jiné, vidět a slyšet zavádku s cimbálkou. Za Vrbici tančili Julie Veverková a Vojta Janošek a pro oba to byl nezapomenutelný zážitek. Prostě Strážnica, kroje, muzika, plný Bludník, ... Kdo zažil, nikdy nezapomene...

*Historicky první Vrbečák v soutěži verbířů –
Vojta Janošek*

Natálka Jungmanová vystupovala v pořadu dětských zpěváčků na MFF ve Strážnici. Zpívala před plným hledištěm stadionu Zahrada, ze všech dětí byla nejmladší, šla jako první a přesto se nazalekla a zazpívala přenádherně.

Lenka Janošková

Mužáci z Vrbice

20. ročník přehlídky Vrbecká dědina

Letošní přehlídka mužáckých sborů Vrbecká dědina byla oproti předchozím ročníkům v něčem jiná – slavili jsme kulatiny – už 20x zazněla na úvod pořadu písnička našeho rodáka Antonína Michny „Vrbecká dědina na velikým kopci stojí“ – však jsem si taky všiml, že žádný z chlapů si nepletl slova, to už by bylo na liskanec po takové době!! Kolik u nás hrálo za tu dobu cimbálek, zpíval nespočet mužáckých i ženských sborů z různých regionů, vzácných hostů – např. Eva Pilarová.

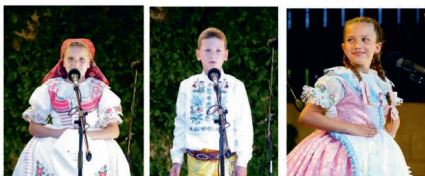
S moderováním nám v začátcích ochotně pomáhala Bohumila Bařinová a pěkným slovem uměla pohládit duši i vrbecká rodačka Marie Kachyňová. Je to sice už nějaký ten pátek, ale pamatuji si obě, jak k nám z pódia promlouvají nastrojené ve vrbeckém kroji.....Oběma dámám tímto moc děkujeme za pomoc při rozjezdu prvních přehlídek. Rekordmankou v počtu odmoderovaných vystoupení je Petra Bakó (asi více známá s příjmením Eliášová), která je profesionálka každým coulem, je s ní vždy dobrá domluva, umí z účinkujících vymámit zajímavé informace a hlavně k nám moc ráda jezdí.

Po úvodní písničce se ujal slova i starosta, aby spolu s místostarostkou předal každoroční cenu vybranému občanovi/občance – tentokrát Janě Kadlecové - za dlouholetý přínos ve výchově a vzdělávání našich nejmenších vrbeckých občánků, dětí mateřské školy. Po předání kytky, příspětku a krátkého poděkování jsme pak nastoupili my, domácí mužáci, abychom předvedli, co se nás Vašek mnoho zkoušek snažil naučit. Myslím, že se nám to povedlo, i když jsme nebyli

všichni – Franta Cichra, který měl po operaci, nás poslouchal (a prý i zpíval) doma na terase....

Jako příjemné překvapení po nás vystoupily i malé vrbecké talenty – Mikuláš Kubík, Bělínka Kočková a Natálka Jungmanová. Při jejich zpěvu jsme měli všichni dobrý pocit, že folklór na Vrbici žije i mezi takovými prckama a dle umístění na soutěžích na ně můžeme být právem hrdí.

Po nich pódium patřilo chlapům z Velké nad Veličkou, kteří s námi udržují družbu již mnoho let a vždy se k nám moc těší. Však také po besedě u cimbálu odjžděli jako poslední. Dalším vystupujícím byl mužácký sbor z Dubňan, kterým jsme oplatili letošní pozvání k nim. Za další hvězdu programu můžeme považovat Michala Janoška, sólistu BROLNu, který si s cimbálkou zazpíval několik písniček. Jako poslední zazpívali mužáci z Moravského Žižkova, ale to se už z oblohy spustil déšť. Na úplný závěr se všichni účinkující naskládali na pódium ke společným písničkám „Bude večer“ a „V dobrém sme sa sešli“. Protože nepřízeň počasí provázela celý závěr programu, beseda u cimbálu se odehrála a odzpívala pod střechem u muzikantské búde za vydatné aktivity chlapů z Velké nad Veličkou.

Letošní 20. ročník přehlídky mužáků se i přes deštivé počasí vydařil, chtěl bych tímto ze srdce poděkovat jak účinkujícím, cimbálové muzice, moderátorce, tak hlavně divákům, kteří i přes déšť vydrželi do konce.

Chtěl bych se zmínit i o jedné premiéře – z důvodu úspory jsme neobjednali jako každoročně profi ozvučení, ale náš starosta se sám nabídl, že by celou přehlídku nazvučil s obecní aparaturou. Už při zkoušce v sále kulturního domu jsme ocenili kvalitu zvuku a ta se potvrdila i během celé přehlídky. Za to patří starostovi velký dík

a obávám se, že si na sebe do budoucna upletl bič.... Zároveň si velmi ceníme úsilí pracovníků obce při přípravě přehlídky, např. postavení stanů, atd. Jsme moc vděční za občerstvení všech účastníků vystoupení, o které se postaral tým z Hospody Na Sóle a nesmím zapomenout zmínit i obětavé výběřčí Vlastu s Danou, na které je vždy spoolehnutí.

Přeji nám mužákům do dalších ročníků hodně zdraví, příkladnou podporu obce a spoustu diváků, bez nich by to nebylo ono.

Luděk Petrášek

Náš folklórní soubor „Kalubáček“ ve školním roce 2025

Folklórní kroužek v naší Mateřské škole Vrbice má dlouholetou tradici. Již dávno před vznikem „Kalubáčku“ byl u nás folklór a tradice velmi podporovány a nyní v „Kalubáčku“ tomu není jinak. Děti rády zpívají a tancují a nebojí se projevit. A právě při lidových písničkách, které tak rády zpívají, se rozvíjí jejich pěvecké dovednosti.

Ráda bych se podělila o jeden zážitek, který se mně stal před koncem školního roku. Děti si hrály „Na domečky- na domov“. Z molitanových stavebnic si postavily domečky, posadily se dovnitř a někdo z nich začal zpívat jejich oblíbenou písničku z folklórního kroužku „Páslo děvčátko káčata“. Hned se začaly přidávat i ostatní děti a pak zpívala už celá třída. Byla to nádhera a tehdy jsem si znovu uvědomila, že lidové písničky a folklór musíme stále obnovovat a v této tradici pokračovat.

V letošním školním roce jsme měli ve folklóru rekordní počet dětí. Celkem s dětmi ze základní školy nás bylo 38. Děti ze základní školy za námi dochází každé úterý a protože je nás opravdu plná třída, došli jsme k závěru, že je budeme muset rozdělit na dvě skupiny – mladší a starší děti. Mladší děti měly svůj krátký program složený z písniček a tanečků a starší děti vystupovaly s programem „Na tom našem dvoře“ + vrtěné a verbuňky. Letos jsme vystupovali pouze na dvou akcích. V květnu to bylo na Svátku matek a v červnu na Farním dnu, kde vystupovaly pouze starší děti. Podle přítomných byly děti zpestřením programu tohoto FARNÍHO DNE. Jako každý rok jsme se s dětmi ve folklóru rozloučili sladkou odměnou a pizzou za jejich celoroční snažení. A jenom doufáme, že o folklór a náš kroužek bude stále zájem a už teď se těšíme na další rok plný písniček a tanečků.

Jarmila Cichnová

Onkologická jóga

Projekt pro děti (Malá Jóga) i dospělé (Karma yoga)

Onkojóga – pevná půda pod nohama aneb terapie pohybem pro děti i dospělé s onkologickým onemocněním.

Počet onkologicky nemocných stoupá, každý rok je v ČR nově zjištěno přes 75 tisíc nových zhoubných nádorů, jen v ČR žije více než 500 tisíc pacientů, kteří rakovinu měli a jsou v remisi nebo se aktuálně léčí. Při probíhající léčbě se člověku změní celý svět. Posláním onkojógy je vytvořit takové prostředí a podmínky, v němž pacienti zpátky najdou kousek sebe, stejně jako sílu a víru v uzdravení.

Onkologická diagnóza znamená obrovskou fyzickou i psychickou zátěž. Vedle konvenční léčby, jako je chemoterapie nebo ozařování, nabývají stále většího významu podpůrné terapie. A právě jóga, a zejména její forma přizpůsobená onkologickým pacientům – onkojóga, se ukazuje jako velmi účinný nástroj pro zlepšení kvality života, redukcí stresu, posílení imunity i duševní pohody.

Rakovina vzbuzuje silné emoce. Dokáže převrátit život naruby na straně pacienta, ale i jeho rodiny. Podkopává sebedůvěru a rve se o pozornost. Právě v této chvíli přichází onkojóga. Jednoduše řečeno se jedná o terapeutické setkání se zdánlivě jednoduchým cílem. Nalézt a posílit možnosti těla, nasměrovat mysl na to, co je možné, a opětovně nastolit rovnováhu dechu. Náplň terapeutické onkojógy se často liší podle momentálního stavu daného klienta nebo skupiny. Podle záměru, se kterým klient na setkání přichází. Lekce onkojógy jsou vhodné pro klienty, kteří se připravují na chemoterapii, pro klienty po zákroku nebo pro klienta, který se vypořádává s následky léčby.

Podle vědeckých studií pravidelná jógová praxe pomáhá snižovat hladinu stresového hormonu kortizolu, posiluje imunitu, zmírňuje deprese i úzkosti a zlepšuje celkovou kvalitu života. To jsou všechno benefity, které jóga klientům přináší – klid ve chvílích nejistoty, úlevu od únavy, bolesti a napětí, zlepšení spánku a psychické pohody, znovunalezení vztahu ke svému tělu, naději a sílu se znovu postavit na nohy a v neposlední řadě společenství a vědomí, že v tom nejsme sami.

Onkojóga není jen jemné cvičení pro tělo oslabené nemocí. Je to cesta zpět k sobě – skrze dech,

pozornost a přijetí. Pomáhá lidem s rakovinou znovu cítit své tělo, budovat sebedůvěru a nacházet klid v období nejistoty. Vnější lehkost do náročných dnů, probouzí vnitřní sílu a dává motivaci pokračovat. A co je možná nejdůležitější – přináší pocit sounáležitosti. V komunitě, kde není třeba nic dokazovat. Jen být. A nechat se nést.

Projekt Malá Jóga – pro děti

V České republice je ročně diagnostikováno kolem 400 nádorových onemocnění u dětí do 19 let věku. Řadí se mezi vzácná onemocnění, přesto jsou na druhém místě nejčastějších příčin úmrtí (po úrazech). V současnosti se vyléčí 4 z 5 dětí, ale už díky chemoterapii, antibiotikům a různým podpůrným léčbám – jako je rehabilitace a dětská jóga.

Cílem Malé Jógy je zajistit onkologicky nemocným dětem z celé České republiky vhodnou pohybovou aktivitu pod vedením zkušených lektorů, a to v období léčby a bezprostředně po ní, jako prevenci ztráty fyzické kondice a pohybových komplikací.

Cvičení probíhá v domácím prostředí. Lektoři dětské jógy dojíždějí za dětmi domů. Tím dochází k významné redukci rizika infekce a také odpadá zátěž spojená s dojížděním.

Je to komplexní cvičení, které pomáhá rozvíjet nejen fyzickou kondici a svalovou sílu, ale také koordinaci, stabilitu a smyslové vnímání. Je prospěšné dechovým, trávicím a vylučovacím funkcím organismu. Cvičení vychází z klasické jógy a je přizpůsobené věku a schopnostem dítěte.

2 zkušenosti pacientů a rodiny:

„Onkologická diagnóza se synovi vloudila do života v době dospívání a plně tréninkové zátěže. Během prvních pár týdnů léčby se nám takřka úplně ztratil před očima. Z nabušeného svalovce byla jen kost a kůže. Náročný pro něj byl třeba jen přesun ze zaparkovaného auta do nemocnice na ambulanci a dlouhé hodiny posedávání v čekárně nebo na stacionáři. Domov a nemocnice. Neznal nic jiného. Nevěřil svému tělu. Nevěřil sám sobě. Až když k nám začala jezdit paní Zdeňka, vše se změnilo. Naučila ho, že posilovat se dá i na lůžku, že svaly mají paměť a každý krůček, byť malinký,

vede k uzdravení. Setkání probíhala vždy podle potřeby s ohledem na aktuální průběh léčby. Cvičení nebylo jen o fyzické kondici, ale i o duševním povzbuzení. Během lekce se cvičilo i povídalo. Michalovi bylo vysvětleno, proč jeho tělo během léčby nefunguje, jak by si přál a co má dělat, aby získal dřívější sílu, mrštnost a vytrvalost. Naučil se, jak má vnímat sám sebe a jak se mít rád a děkovat svému tělu. Při dlouhém průběhu léčby byl čas strávený s paní Zdenkou oázou klidu a naděje, že bude líp.“

Slova pacienta (Míša, 17 let): „Během dob, kdy jsem na tom byl špatně, mě Zdenka povzbuzovala a motivovala k jakémukoliv pohybu, protože z malých věcí vznikají velká vítězství. Děkuji za pomoc na cestě za uzdravením!“

Je potěšením být součástí těchto projektů a alespoň na malou chvíli vytvářet úsměv ve tváři.

Děkuji všem – dětem i dospělým – za každý okamžik sdílení, odvahy a důvěry. Děkuji, že mi dovoluujete být s Vámi i v těch nejtěžších chvílích a že společně hledáme cestu nejen k uzdravení těla, ale i duše. Jste pro mě hlubokou inspirací.

*Ing. Zdenka Zapletalová,
lekátorka onkologické jogy pro děti a dospělé*

e-mail: podsluncnou@seznam.cz

Více informací o projektech: www.malajoga.com,
www.onkojoga.cz

Děti a píseň: Naše zpěvačka zazářila mezi nejlepšími

Měsíce duben a květen se nesly ve znamení krásné lidové hudby, zpěvu a talentu těch nejmenších. V rámci tradiční soutěže „Děti a píseň“, která si klade za cíl podporovat mladé lidové zpěváky a uchovávat bohatství moravského folkloru, jsme měli to potěšení sledovat úspěšné tažení naší mladé zpěvačky Natálie Jungmannové, která reprezentovala Hanácké Slovácko.

První kolo soutěže proběhlo ve Veselí nad Moravou, kde se sešli talentovaní dětská zpěváci z různých regionů. Naše zástupkyně z Vrbice si zde svým procítěným zpěvem a láskou k lidové písni vyzpívala postup mezi nejlepších 13 soutěžících, kteří následně dostali pozvání do dalšího kola konaného v Rožnově pod Radhoštěm.

Zde se celý hudební zážitek posunul ještě o úroveň výš – soutěžící totiž doprovázela cimbálová muzika BROLN (Brněnský rozhlasový orchestr lidových nástrojů), která patří k nejvýznamnějším tělesům svého druhu. Díky profesionálnímu doprovodu a nádhernému prostředí byl celý koncertní program nezapomenutelným zážitkem nejen pro účastníky, ale i pro diváky a porotu.

Naše Natálka nás po celou dobu reprezentovala s hrdostí, skromností a opravdovým talentem. Její vystoupení bylo krásným důkazem toho, že láska k folkloru, tradici a regionálním písním v dětech žije dál.

Děkujeme jí za krásnou reprezentaci naší vesnice i Hanáckého Slovácka a přejeme jí mnoho dalších hudebních úspěchů. Ať zpěv zůstane jejím společníkem i do budoucna!

Mgr. Markéta Veverková, místostarostka

Putování za burčákem
po Modrých horách
6. září 18. ročník
Krajem vína 2025

start
Velké Pavlovce
Sokolovna, od 9 hodin

DOPROVODNÝ PROGRAM
14.00–20.00
Součástí vína Modrohorští pecky
Provoz Zapravíme
Cimbálová muzika Lašské
Slavoslavi o hodnotě ceny

ifamaticket
QR code

partnerství

Koncerty, plesy, divadla

Mnoho z Vás se mne již teď ptá na zimní a jarní období – rádi byste si přizpůsobili soukromý program a přitom neradi vynesli oblíbenou akci. Přinášíme proto stručný výčet toho, co už nyní víme – ale neberte nás za slovo a nezlote se na nás, kdyby se přece jenom něco muselo změnit.

Plesová sezóna 2026

Plesovou sezónu na Vrbici zahájí stárci a chasa Krojovaným plesem a to v sobotu **17. ledna 2026**. Určitě nebude chybět beseda.

Dalším plesovým zastavením bude Farní ples všech tří farností Vrbice, Kobylí a Bořetice. Uskuteční se v pátek **23. ledna 2026** a o zábavu se postará zejména Sokolka ze Šakvic.

Za týden, v sobotu **31. ledna 2026** se bude trsat ve stylu „3 na 3“ a to na plese SRPŠ. Výtěžek z tohoto plesu vždy podpoří aktivity školy a školky v průběhu celého roku. Takže dorazte nejen rodičové, ale i ti ostatní. Velkým zážitkem je úvodní slavnostní polonéza.

O závěr plesové sezóny se postarají Ostatky a Ostatková zábava – hrát bude kapela Bílovčanka. Masky a masopustní postavy jsou vítány a vězte, že o taškařice není nouze. Vyvrcholením zábavy je smuteční průvod s pochováváním basy.

Předvánoční čas

Než nastanou Vánoce a plesová sezóna, můžeme se těšit na jednu tradiční a jednu pro Vrbici novou akci. Tou tradiční je Předadventní koncert Kamínku u nás v kostele – letos **22. listopadu 2025**.

Novinkou bude koncert multižánrové předvánoční kapely Štěpánští koledníci – ve čtvrtek 18. prosince 2025. Ti, kdo je znáte a jezdíte za nimi téměř každý rok, určitě oceníte, že dorazí také na Vrbici. Ti, kdo je neznáte, vězte, že jejich koncert opravdu stojí za to – plné pódium skvělých muzikantů a zpěváků, vánoční nálada na něm bude všudypřítomná. Vězte, že na koncertě určitě spadne brada všem romantikům, milovníkům Vánoc, ale i milovníkům dobré a promyšlené muziky.

Divadlo

Tak tato kapitola je zatím ve stádiu plánů a příprav. Něco už je rozjednáno – rádi bychom v období pústu nabídli nejlépe dvě divadelní představení. Tak nám držte palce a buďte bdělí.

Tomáš Bílek. Váš starosta

OBEC VRBICE VÁS SRDEČNĚ ZVE
NA PŘEDVÁNOČNÍ KONCERT SKUPINY

Štěpánští koledníci
Vinšujem Vám

18.12.2025
začátek v 18.30 hodin
KULTURNÍ DŮM VRBICE

Vstupné 300 Kč

Prodej zpěvníku včetně 2 CD

Vítání občánků

15. 6. 2025

Ondřej Mátě

Viktor Vátek

Mikuláš Juras

Barbora Hlávková

Olavie Buchtová

Sára Bártová

Tadeáš Ondryáš

Julie Vystřelilová

Elen Šauerová

FK Vrbsice 1959

V jarní části soutěže mužů bohužel pokračovaly špatné výkony z podzimu. Nakonec skončil tým na posledním místě se ziskem pouhých 11 bodů.

Důvodů špatných výkonů bylo jistě mnoho, ale hlavním byl asi nedostatek aktivních hráčů. Někteří hráči přestali úplně, jiní se zapojovali jen sporadicky. Nepomohlo ani časté zapojování hráčů A-mužstva. Situace došla tak daleko, že probíhaly debaty, jestli vůbec B-mužstvo přihlásit do nového ročníku soutěží.

Nakonec se rozhodlo, že se soutěž přihlásí. Z důvodu malého počtu hráčů se však rozhodlo, že budou domácí zápasy hrány v sobotu. Tento termín je pro nás na Vrbsici bohužel nevyhovující hlavně kvůli vinobraní, které na podzim probíhá. Proto se budou na Vrbsici hrát pravděpodobně pouze dva domácí zápasy. Jedním z nich bude již tradičně hodový zápas v 10:00 hod. Budeme hostit tým z Pavlova.

Zbýlí 3 domácí zápasy budou sehrány v sobotních termínech v Kobylí. Soboty jsou zatím dané jen pro podzim, v zimě se rozhodne, jak dál.

Vrbečské hřiště bude však hojně využíváno pro zápasy mládeže. Hlavně dorostu a starších žáků, kde máme hojné zastoupení Vrbečáků. O termínech se vás dozvíte.

V letních měsících probíhalo na místě mnoho akcí a oslav, takže tato část naší činnosti je využívána opravdu hodně.

Bohužel jsme i my na hřišti pocítili, že rozmary přírody nejde podcenit. Po sérii bouřek došlo k zaplavení velké části hřiště a prostorů u kabin. U kabin se situace opakovala ještě jednou. Za pomoci pracovníků obce se nám podařilo následky odstranit tak, aby mohly dále probíhat objednané akce. Na ploše hřiště však zůstala část, která byla zaplavena bahnem. Byla objednána firma, která provedla vertikutaci plochy a následně podsetí novým osivem a zapískování. Dále se musely znovu prohloubit protipovodňové příkopy, které se ze značné části zaplavily. Dovolím si tvrdit, že nebýt těchto příkopů, bylo by celé hřiště pod vrstvou bláta.

Ta část, co natekla na hřiště, si našla cestu přes nájezdový mostek ke kabinám. I zde byla instalována alespoň provizorní zábrana. Za všechny tyto práce bych chtěl velmi poděkovat panu starostovi a obecním pracovníkům. Bez jejich pomoci bychom se s následky bouřek jen těžko sami vypořádali.

Všem vám přeji krásné léto a těším se na setkání na hřišti. Třeba při hodovém utkání či poté na sóle pod májů. I letos se tradičně budeme podílet na pořádání tradičních hodů.

Závěrem jen naznačím, že tato sezóna je možná poslední v tradičním pojetí týmů, u nás i v okolních vesnicích. Dost možná se chystá změna – vše se rozhodne pravděpodobně v zimě.

Za FK Vrbsice Svatá a Horák

#	Klub	Zápasy	Skóre	Body
1.	Bavory/Mikulov B	20	103:21	51
2.	SK Klentnice	20	80:29	49
3.	Slavoj Velké Pavlovice C	20	55:25	45
4.	Charvátská Nová Ves B	20	52:41	35
5.	Bulhary/Lednice C	20	39:45	24
6.	TJ Sokol Pavlov	20	34:48	23
7.	TJ Sokol Perná	20	36:64	22
8.	TJ Sokol Kostice B	20	30:45	22
9.	Zaječí B/Rakvice	20	45:70	21
10.	Sedlec/Hlohovec B	20	29:71	13
11.	Kobylí B/Vrbsice	20	24:68	11

Vinaři Vrbice

Sklepy pod hvězdami: *Když na Vrbici usedne celý svět*

O třetím červencovém víkendu ožila Stráž již pátým ročníkem nočních otevřených sklepů, pro které Vinaři Vrbice zvolili poetický název Sklepy pod hvězdami. Letos jsme se rozhodli, že nám hvězdné nebe nestačí, a abychom ještě víc podpořili romantickou atmosféru vrbeckých sklepů, rozhodli jsme se přidat prvek, který tu ještě nebyl: Na vrchol kopce Stráž jsme umístili svítící model planety Země o průměru šest metrů, který celý večer jemně osvětloval krajinu a sklepy pod sebou.

Těší nás, že tuto nevšední příležitost využili i mnozí Vrbečáci, kteří se zastavili nejen pokochat se krásou zářící modré planety, ale často přišli také na sklenku vína a nasát večerní atmosféru mezi sklepy.

Je dobré si připomenout, že turisté nepřinášejí jen možné komplikace v podobě hluku či nepořádku, jak se to někdy prezentuje, ale také příležitosti – zážitky, na které bychom bez nich nedosáhli. A je jen na každém z nás, zda na jejich přítomnosti chceme hledat i to dobré.

Za Vinaře Vrbice Lenka Machovská

Farnost Vrbice

Co nás čeká ve farnosti Vrbice...

Od neděle 31.8. se mění čas nedělních bohoslužeb v kostele na 9:30.

- 31. 8. v 9:30** Srdečně zveme školáky, prvňáčky a učitele na **požehnání při příležitosti začátku nového školního roku**. Přijďte si společně vyprosít Boží ochranu, sílu a moudrost do nového školního roku.
- 7. 9. v 9:30** Zveme vás na děkovnou mši svatou **za letošní úrodu**, při níž požehnáme vinařům při příležitosti vinobraní. Společně poděkujeme za plody letošních vinohradů, našich zahrad, sadů a polí a poprosíme o Boží požehnání pro nastávající vinobraní.
- 2. 11. v 9:30** **O svátku Všech věrných zemřelých** bude sloužena mše svatá za všechny naše zemřelé příbuzné a přátele a na konci mše svaté bude výkrop hřbitova svěcenou vodou.

Letos na neděli připadá svátek sv. Václava - hlavního patrona našeho národa

V neděli 28. září oslavíme svátek svatého Václava, mučedníka a hlavního patrona českého národa. Tento den je významnou připomínkou odvahy, víry a oddanosti křesťanským hodnotám, které svatý Václav svým životem a smrtí dosvědčil.

Svatý Václav je také patronem vinařů, a proto se jeho svátek slaví s vděčností nejen za dar víry, ale i za plody země. V duchu této tradice vás srdečně zveme k účasti na slavnostní mši svaté

v neděli v 9:30, při níž společně uctíme tohoto významného světce.

Přijďte poděkovat za jeho přímluvu a posílit svou víru skrze společné slavení eucharistie.

„Svatý Václave, nedej zahynouti nám ni budoucím!“

Naděje - tichá síla lidského srdce

V dnešní době, kdy svět často přináší zprávy plné nejistoty, konfliktů a zkoušek, může být těžké udržet si klid a víru v dobré zítřky. Právě proto je tak důležité nezapomínat na naději – tichou, ale nezdolnou sílu, která nás drží nad vodou.

Naděje není jen pouhým očekáváním lepší budoucnosti. Je to postoj. Je to odvaha věřit, že má smysl vstát i po pádu, že i za tmavými mraky zůstává světlo, které nezmizelo – jen se na chvíli skrylo.

Václav Havel řekl:

„Naděje není přesvědčení, že něco dobře dopadne, ale jistota, že něco má smysl – bez ohledu na to, jak to dopadne.“

To je poselství, které v sobě nese hlubokou pravdu. Naděje je zakořeněná ve smyslu, ne ve výsledku.

V naší obci jsme možná každý jiný – máme různé názory, zkušenosti i životní příběhy. Ale něco máme společné: všichni potřebujeme naději.

A právě v malých věcech, které tvoří naši každodennost – v sousedské pomoci, úsměvu na ulici, slovech povzbuzení – se může naděje nejvíce projevit. Nemusíme měnit svět. Stačí, když budeme jeden druhému znamením, že nejsme sami.

Francouzský spisovatel Antoine de Saint-Exupéry jednou napsal:

„Jedině srdcem člověk vidí správně. To podstatné je očím neviditelné.“

A právě srdce plné naděje vidí i v těžkostech příležitost. Ne přehlížením bolesti, ale vírou, že má smysl žít dál.

Když máme naději, díváme se na svět ne jako na místo, které je třeba snášet, ale jako na domov, který můžeme společně tvořit.

Bible v Listě Židům čteme:

„Tato naděje je kotvou duše, bezpečnou a pevnou.“ (Židům 6,19)

Kotva – krásný obraz pro něco, co nás drží v bouřích života, co nás spojuje s pevným bodem, i když nás unáší proud.

A tak si přejme, aby nás naděje neopouštěla. Abychom ji dokázali rozpoznat i v drobnostech. A hlavně – abychom ji uměli dávat dál. Protože jak říká staré přísloví:

„Naděje umírá poslední. Ale když ji živíme, nikdy neumře.“

p. Tomáš Čaha

Svátek svatě Anny

Poprvé jsme se sešli u opravené kaple před šesti lety v roce 2019. Tehdy započala krásná tradice, která symbolicky rozděluje čas prázdnin – ta druhá půlka už je v intenzivní přípravě na hody.

Svátek svatých Anny a Jáchyma nám připomíná několik důležitých hodnot. Tou první hodnotou je rodina. I přes velkou toleranci a trochu i svobodomyšlnost dnešní doby je rodina opravdu tím základem a hřejivým prostředím pro start dalších a dalších pokolení. Druhou hodnotou je soužití generací mezi sebou a zdravá kombinace mládežnické dravosti, dospělé umírněnosti a moudrosti stáří. Třetí hodnotou je pevnost ve víře a naděje v ní.

Naděje – náš nový zvon pro kapli – naděje pro obec, naděje pro každého z nás – vzpomeňme si, až uslyšíme zvuk našeho zvonu. Naše Naděje, resp. náš Naděje byl požehnán právě na svátek sv. Anny.

Bohužel jsme se sešli ne před kaplí, ale v kulturním domě. Mše svatá i posezení po ní ale byly stejně srdečné. Folklorní duch pod taktovkou Terezy, Majdy a Adély, varhany pod taktovkou Hanky a laskavé a inspirativní kázání pod taktovkou otce Tomáše. Na mši nesměli chybět ani Ondra Štoček a mistr Milan Michna, díky kterým zvon i mechanismus, který jej pohání, bude součástí kaple.

Důležité je také setkání po mši a to by se neobešlo bez výběrného koláče, který pro nás s láskou upekla tetička Milka. No a zavdat jsme si mohli dobrým pohárkem od sousedů – vinařství Baraque.

Tak zase za rok, na návrh otce Tomáše se sejdeme už v sobotu 25. července 2026, doufejme, že tentokrát venku před kaplí.

Tomáš Bílek

Farní den letos na Vrbici

Ale letí to, že? Před třemi lety otec Tomáš oslavil kněžskou dospělost na fotbalovém hřišti zvaném Kalub aréna a v té době jsme společně farnosti Kobylí, Bořetice a Vrbice započali krásnou tradici. Hlavním motem farních dnů je potkat se, poklábovat a společně se pobavit, a to napříč generacemi.

Ani jsme se nenadáli a po Bořeticích a Kobylí přišel čas zase na Vrbici. No a padlo to na další výročí otce Tomáše – Tomáš dosáhl mety, kdy se o chlapovi začíná říkat, že to je ten, co už ví – krásná padesátka.

Počasí nás trochu vyškolilo, ale vzhledem k tomu, že mokrá varianta byla v záloze, nezaskočilo. Zorganizovat farní den, znamená zajistit několik etap a činností, které se navzájem prolínají.

První etapa – duchovní – nádherná mše v doprovodu Kamínku se povedla a jsme velmi rádi, že mezi nás přišli i ti, co do kostela zas až tak často nechodí.

Druhá etapa – práci – dosažení životní mety, to není jen tak. Dárky od farnosti doplnily i jedinečné zážitky – Přelet nad Alpami, nebo Nebe v hubě. Tož snad si to otec Tomáš užil.

Třetí etapa – gurmánská – ovar, zelňačka, guláš, párky v rohlíku, buchty, koláče, kafičko, zmrzlina a další dobroty. Nejenom chlapi jsou nervózní a nesví, když mají hlad – však to známe.

Čtvrtá etapa – degustační – bez vína to nejde – a když se sejdou vzorky ze všech tří farností, je třeba to řádně olíznuť.

Pátá etapa – kulturní – divadlo Víti Marčíka je určené pro všechna děcka – i ty, kterým je už – cet nebo –sát. Víta opět nezklamal a se svými asistenty z publika skvěle zaválel Šípkovou Růženku. O další zpestření se postaraly děti z Kalubáčku s cimbálovou muzikou Círváš.

Šestá etapa – kreativní – malování na obličeje – o to se postaraly vrbecké pajdy (naše studentky pedagogické školy v Kroměříži – pozn. red.). Kdyby se chtěly příště realizovat ještě víc, tak na mojí hlavě je placu habakuk.

Sedmá etapa – výjimečná chvíle, aneb odkaz dalším generacím – asi si mnoho z Vás všimlo, že vrbecká kaple sv. Anny má zvoničku, ale nikdy

v ní nebyl zvon. Pod taktovkou VUT Brno, fakulty strojního inženýrství a hlavního realizátora Ondřeje Štočka došlo k odlití nového zvonu. Mohli jsme být u toho, měli jsme tu možnost si na něj poprvé zazvonit a prostě se seznáme:

Imenuji se Naděje, odlili mne na Vrbsici 8. června 2025 – právě v jubilejním roce. Po odlití jsem vážil 3,2kg a rozezněl jsem se v tónu přibližně Gis5, což je frekvence 835 Hz. Požehnán jsem byl na svátek sv. Anny 26. července 2025, mé srdce vyrobil a do zvoničky mě osadil kovář Milan Michna a poprvé zazvoním na hodovou neděli 24. srpna 2025 rukou vrbeckých stárků. Rád budu rozdávat naději plnými doušky na svátek sv. Anny, na Nový rok, na hody, ale i při dalších výjimečných příležitostech.

Co říci závěrem? Děkuji všem, kteří se podíleli na organizaci farního dne, děkuji všem, kdo jste došli. Tak zase za rok - tentokrát v Bořeticích.

Tomáš Bíttek. Váš starosta

Skauti Vrbice

Rok se s rokem sešel a my jsme právě zakončili náš skautský rok tím nejlepším táborem v historii oddílu Tiris Ambo. Letos jsme vyjeli na tábořiště v Nové Vsi, které oplývá krásnou přírodou. Z jedné strany lemujeme tábořištěm řeka Oslava a z druhé strany nás chrání od všedního života několik kilometrů lesů a kopců. Na tomto místě jsme strávili krásných 14 dní, což pro nováčky ve světě táboření určitě není snadné. Proto před nimi smekáme klobouk dolů, stejně tak, jako před staršími skauty, kteří se celou dobu snažili, aby se nikomu ani nepostesklo. Během dvou týdnů na táboře jsme toho stihli nepopsatelně mnoho. Vodní bitvy, výpravy, zábavné tvoření, sportovní utkání, táboráky a nejedna diskotéka.

To a mnohem víc nás celé dva týdny provázelo v utužování kolektivu. Opomenout nemůžeme ani na slibový večer. Skautský slib na letošním táboře skládalo rekordních 13 členů. Z každého z nich se velmi těšíme. Co se týká úspěchů, byl tento tábor bohatý na splněné výzvy, předávání březových lístků (ocenění za dlouhodobou práci s dětmi a mládeží), ale i na přechodové rituály.

Vše, co jsme zažili, se nedá popsat slovy, ani doložit fotkami. Proto doufáme, že se všichni budeme vzpomínkami vracet k letošnímu táboru, který nám znovu ukázal, jak skvělou partu tvoří Vrbecký skautský oddíl. Řekneme vám, s touhle partou se člověk neztratí!

Milos Kos

Mateřská škola Vrvice

Když se školka hýbe s radostí a Sokolem

V naší mateřské škole klademe důraz nejen na rozvoj dovedností a znalostí, ale také na zdravý pohyb a přirozenou radost z aktivního života. Proto jsme v letošním školním roce využili možnost zapojit se do celostátního projektu Se Sokolem do života, který organizuje Česká obec sokolská. Tento projekt podporuje pohybovou gramotnost dětí už od nejútlejšího věku a motivuje je k pravidelné pohybové aktivitě formou zábavných her.

Projekt jsme se rozhodli vyzkoušet formou volitelného kroužku, do kterého se zapojily děti na základě zájmu rodičů. Tato zkušenost nás velmi pozitivně naladila – děti si pohybové aktivity oblíbily a s chutí plnily jednotlivé úkoly. Na základě toho jsme se rozhodli, že od příštího školního roku projekt zařadíme do výchovně-vzdělávacích činností napříč celou školkou, aby se ho mohly účastnit všechny děti bez rozdílu. Tímto způsobem chceme dětem přinášet radost z pohybu pravidelně, systematicky a v rámci každodenního režimu.

Každý den zařazujeme tělovýchovné chvíle, během kterých se děti hrajou formou protahují, cvičí a učí se základům správného držení těla, rovnováže a koordinaci. Díky projektu Se Sokolem do života navíc získáváme inspirativní materiály a metodickou podporu pro nás učitelky, která nám pomáhá připravit pestré pohybové aktivity přizpůsobené věku dětí.

Nezanedbatelný je i vliv pohybu na rozvoj řeči – při koordinaci pohybu a rytmizaci dochází k propojení oblastí mozku důležitých pro mluvení, vnímání i porozumění. V dnešní době bohužel stále více dětí přichází do mateřské školy s narušenou výslovností nebo opožděným vývojem řeči. Pravidelný pohyb jim pomáhá nejen uvolnit napětí, ale přirozeně rozvíjet i komunikační dovednosti. Právě proto vnímáme tělovýchovné aktivity jako důležitou součást celkového rozvoje dítěte.

Předškoláci

Nejmladší děti

Těší nás sledovat, jak se děti zlepšují nejen po fyzické stránce, ale také jak se učí spolupracovat, překonávat překážky, rozvíjet slovní zásobu a mít radost z pohybu. Věříme, že jim tento pozitivní vztah ke zdravému životnímu stylu a komunikaci vydrží i do dalších let.

Klára Beranová

Stanování za kulturním domem

Pohádkové odpoledne ke Dni otců

Mlhoviště

V lanovém centru

Oslava Dne dětí

Loučení s předškoláky

Loučení s předškoláky

V letošním roce opustilo naši školkou 14 předškoláků. Na tuto důležitou událost se děti pečlivě připravovaly pod vedením paní učitelek Cichrové a Sedláčkové. Děti si v mateřské škole vytvářely vlastní trika, která jim zůstala jako památka. Samotné loučení probíhalo za kulturním domem, kde děti předvedly krátký program – vystoupení, písničku a taneček. Program zpestřily klaunky Viki a Kiki, které na závěr každého předškoláka pasovaly na školáka. Děti obdržely od paní učitelek památeční listy a malé dárečky. Na rozloučenou pak děti předaly paní učitelkám milý dáreček a květiny. Po programu zazněly oblíbené písničky, při nichž si děti mohly zatancovat, a rodiče měli možnost opět špekáčky na ohni.

Kristýna Zálešáková

Loučení s mateřskou školou

Milí rodiče, kolegové, přátelé a hlavně děti, po dlouhých letech strávených v naší mateřské škole nastal čas, kdy se s Vámi všemi loučíme. Společně jsme se, já, paní ředitelka, i paní učitelka Jarmila Cichrová, rozhodly odejít do důchodu. Není to pro nás snadné, protože školka byla pro nás místem radosti, výzev, smíchu i dojetí. Za ta léta jsme měly tu čest poznat skvělé kolegyně, úžasné děti, rodiče, ti všichni nám byli inspirací a oporou. Společně jsme prošli spoustou proměn, slavili úspěchy a překonávali překážky. To vše v nás zůstane.

Děkujeme Vám za důvěru, podporu, přátelství, krásné a dojemné rozloučení. Největší odměnou

byl pro nás dětský úsměv, nadšení v dětských očích a vědomí, že školka je pro naše děti bezpečným a radostným místem.

Odcházíme s pocitem naplnění a vírou, že školka bude i nadále v dobrých rukou. Přejeme všem hodně zdraví, spokojenosti, pohody a školce krásnou budoucnost plnou šťastných dětí.

Moc děkujeme také zřizovateli panu starostovi, který byl vždy ochotný pomoci, zařizoval pro nás dotační programy a snažil se, aby školka byla krásným místem.

S láskou a vděčností: Jana Kadlecová a Jarmila Cichrová

Rekapitulace...

Jak už asi všichni víte, od září 2025 nás čeká ve školce velká personální změna, protože paní ředitelka Jana Kadlecová a paní učitelka Jarmila Cichrová ohlásily odchod do důchodu. Obě dvě mají za sebou úctyhodných 45 let praxe ve školství, z toho paní ředitelka 15 let ve vedení MŠ. Je šestou paní ředitelkou v historii naší školky.

Podrobnější záznamy z historie MŠ najdete na webových stránkách obce Vrbyce, po rozkliknutí nadpisu „O obci“ se na konci nabídky objeví sekce „Vrbecký zpravodaj“ a když si „nalistujete“ číslo z prosince 2009, najdete krásně zpracovaný článek tehdejší paní ředitelky Bohumilou Bařinovou s výčtem všech zaměstnanců do toho roku. Článek byl sepsán

k 50. výročí fungování školky. Já si dovoluji použít z toho čísla jen informace o ředitelkách a aktualizovat údaje:

ŘEDITELKY

Vladimíra Klímová	7 let 1959 - 1966
Jiřina Polášková	2 roky 1966 - 1968
Jarmila Lorencová	3 roky 1968 - 1971
Anežka Stanická	20 let 1971 - 1991
Bohumila Bařinová	19 let 1991 - 2010
Jana Kadlecová	15 let 2010 - 2025

Rodiče si dali záležet, a připravili za sebe a své děti pro paní ředitelku Janu a paní učitelku Jarušku (jak jim familiérně říkají děti ve školce) krásné překvapení. Rozloučili se s nimi v červnu na školkové akci, poděkovali oběma za dlouholetou práci. Na památku dostaly dárek s věnováním.

Kolektiv MŠ Vrbice se také s oběma rozloučil, na památku dostaly dámy mimo jiné fotoknihy, kde mají zdokumentovaná léta své praxe. Kdyby jim bylo smutno, mohou si listovat vzpomínkami nebo navštívit MŠ osobně...

Každopádně ještě jednou děkujeme Janě Kadlecové a Jarušce Cichrové za jejich laskavou

a pečlivou práci s dětmi, za jejich kolegiálnítu k nám dospělým ve školce a přejeme jim hodně zdraví a štěstí do dalších let.

A pokud se ptáte, kdo další převezme vedení MŠ Vrbice, tak Vám prozradím, že to bude pisatelka tohoto článku, Hana Sedláčková. Jsem vděčná za zkušenosti načerpané pod vedením paní Jany Kadlecové a za spolupráci s paní učitelkou Jarmilou Cichrovou a zároveň se těším na další pracovní zážitky s týmem MŠ.

Hana Sedláčková

Snídani u dětí určitě nevynechávejte

Snídaně je pro děti velmi důležitým startem do nového dne. Věnujte ale pozornost i tomu, co dětem ráno naservírujete. Správně vyvážená snídaně je důležitá pro dostatek energie po celý den. Snídaně je u dětí obzvlášť důležitá, její vynechání se může podepsat na psychickém výkonu. Zhoršený psychický výkon se potom projeví při soustředění ve škole, únavou, může souviset i s horší pamětí.

Dalším velmi důležitým důvodem je, že vynechání snídaně často vede k energeticky nevyváženému jídelníčku během dne. Zkuste si uvědomit i sami na sobě, jak vám je, když vynecháte snídani –

odpoledne nastává často velký pocit hladu a chutě na sladké.

Mimo domov u školních dětí nemáte jídlo úplně pod kontrolou, děti čelí různým nástrahám, které se mohou objevit cestou (obchody, bufety apod.), s plným žaludkem jim snáze odolají.

Dejte snídani prioritu, přivstaňte si, připravte (třeba i společně sdíletem) vyváženou snídani a v klidu společně posnídejte.

Vyvážená snídaně by měla obsahovat trochu od každé živiny, tedy bílkoviny, sacharidy i tuky.

Součástí každé snídaň by měla být porce ovoce nebo zeleniny. Nezapomínejte na tekutiny.

Snídaňový talíř má obsahovat:

- komplexní sacharidy – pečivo, kaše, vločky (neexistují jen ovesné, ale např. i žitné, jáhlové, pohankové apod.), snídaňové cereálie snižším obsahem cukru,
- bílkoviny – mléčné výrobky (jogurt, kefír, mléko, sýr, tvaroh, cottage, lučina), vejce, libová šunka, rybičky, pomazánky (tvarohové, luštěninové, zeleninové) apod.,
- kvalitní tuky – ořechy, semínka, avokádo, máslo,
- ovoce nebo zelenina,
- tekutiny – neslazený ovocný nebo bylinkový čaj, voda.

Sladké nebo slané snídaň?

Je to jedno, záleží na vašich preferencích. Pokud se budete držet pravidel výše, z každé snídaň můžete připravit vyváženou variantu. Domluvte se i s dětmi a zkuste snídaň připravit společně ve zdravějším kabátku.

Tipy na vhodné snídaň pro děti:

- Domácí kaše s ovocem a ořechy – ovesné nebo jiné vločky či obiloviny uvařte v mléce, ozdobte čerstvým ovocem a semínky nebo ořechovým „máslem“. Doplnit můžete i jogurt nebo tvaroh.
- Obložené pečivo – můžete zvolit například pečivo s tvarohovou nebo luštěninovou

pomazánkou, šunkou, sýrem či vejcem. Nezapomínejte také na zeleninu. Děti oblíbené jsou zapečené tousty. Vyzkoušejte třeba toust s avokádem a vejcem: chléb opečte, potřete rozmačkaným avokádem a obložte vařeným vejcem. Servírujte slibovnou zeleninou.

- Bílý jogurt s ovocem a vložkami nebo müsli – misku bílého jogurtu doplňte čerstvým ovocem (jahody, borůvky, jablko, hruška...) a posypte vložkami, müsli nebo domácí granolou. Doma můžete mít nachystané různé nedoslazované sušené ovoce, oříšky a semínka a namíchat si dle libosti.
- Vejce na různé způsoby – vajíčka můžete připravit klasická vařená, míchaná nebo třeba omeletu. Doplněte kouskem pečiva a libovolnou zeleninou.
- Lívance, palačinky nebo vafle – o víkendu si můžete připravit třeba palačinky, lívance nebo vafle. Přípravujete je ale na menším množství tuku, servírujte je s jogurtem nebo tvarohem a nezapomínejte doplnit čerstvým ovocem.
- Domácí koláče s tvarohem a ovocem – upečte si spolu s dítětem něco zdravého. Uberte na cukru a tuku a přidejte tvaroh a ovoce. Na snídaň sladké servírujte v menším množství a doplňte třeba kelímkem bílého jogurtu.

*Zpracovala Markéta Svěčková, vedoucí ŠJ
(Zdroj: Národní zdravotnický informační portál)*

Uzavření MŠ v době letních prázdnin

Mateřská škola včetně školní kuchyně je v červenci a srpnu uzavřena z důvodu rekonstrukce kuchyně.

Pan starosta připravil společně s kuchařkami projekt částečné rekonstrukce školní kuchyně mateřské školy. O dotační podporu jsme požádali v rámci výzvy Energetické úspory ve veřejné infrastruktuře. Cílem je zajistit úsporu energií i financí.

Během července se chystaly nové odpady, elektroinstalace a výměna veškerého osvětlení kuchyně, jídelny a skladů, následovaly stavební a malířské práce.

Veškeré spotřebiče nám dodá firma Chevron Mikulov. Jedná se o výměnu konvektomatu, pánve a mrazáku. Stávající konvektomat, o velikosti 20 zásuv, nahradí dva nové konvektomaty o velikosti 10 zásuv. Smažicí pánvev bude vyměněna za multifunkční přístroj - vaření, intenzivní a šetrné, smažení, fritování, dušení, nízkoteplotní úpravy grilování, restování, opékání. Starý pultový mrazák nahradí nová mrazicí skříň.

Po instalaci a uvedení provozu dojde k proškolení personálu kuchyně tak, aby instalované technologie používali správně, v souladu s předpisy a dosáhlo se předpokládané úspory energie.

Instalace nových spotřebičů proběhne až po uzavěře zpravodaje. Fotodokumentaci zveřejníme v dalším vydání zpravodaje.

Děkujeme panu starostovi, že zrealizoval a dotáhl tento projekt do zdárného konce. Díky, Tome.

Markéta Svěčková, vedoucí ŠJ

Příměstský tábor 21. - 25. 7. 2025

Spolufinancováno
Evropskou unií

MAS Hustopečsko
regionální akční skupina

Základní škola Vrbičice

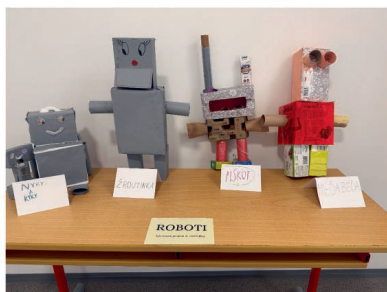
Základní škola Vrbičice děkuje:

- manželům Vaškovi a Šárce Vyhňákovým za sponzorský dar v hodnotě 10 000 Kč, který jsme použili na úhradu vstupného a dopravu do lanového parku Hájenka v Břeclavi
- všem zaměstnancům na obci (hlavně mužské části) za celoroční pomoc ve škole při práci „všeho druhu“

Vrbičice z krabice a kartonových robotů

V druhém a pátém ročníku jsme zahájili v rámci pracovních činností sbírku krabic všech velikostí a tvarů, protože jsme měli myšlenku vytvořit v týmech něco velkého. Nabízelo se vyrobit Vrbičici a její dominanty. Pod rukama páťáků tak vznikl kostel, škola, školka, obecní úřad, pošta, hasička, oba obchody, větrák, mohyla, kulturní dům a hasička. Objevil se i velmi využívaný ZBOX. Druháci se vrhli do týmové práce na robotech. U některých vznikl nejdřív pečlivě rozkreslený plán, jak bude robot vypadat a někteří věřili procesu, že jim z toho nakonec něco vznikne. Během několika vyučovacích hodin vznikly promyšlené a dobře vypadající výtvy, které nám momentálně zdobí chodbu v nejvyšším patře školy.

Mgr. Markéta Petrášková

OPERACE AI: ZACHRAŇME LIDSKOU INTELIGENCI

Umělá inteligence (AI) zažívá v posledních letech velký rozmach a postupně se stává součástí našich životů. Je však potřeba vědět, jak přemýšlí, jak se učí nové věci. Právě na toto téma absolvovali třetáci, čtvrtáci a pátáci v dubnu ve škole vzdělávací program. Dva lektoři velmi profesionálně zapojovali všechny děti zábavnou formou a pomocí interaktivního kvízu do problematiky AI. Vysvětlovali, proč je důležité

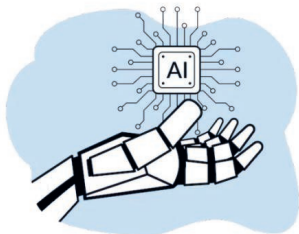
myslet sám, kdy používat vlastní hlavu a kdy AI. Na ukázkách učili děti rozpoznávat, co je skutečné a co vytvořila AI, jak používat umělou inteligenci bezpečně, aby nám pomáhala vzdělávat se.

Umělá inteligence přináší velký pokrok v mnoha směrech a oborech. Vzbuzuje ale i obavy, proto je třeba, aby se děti v této oblasti vzdělávaly co nejdříve, protože právě oni budou generací, která bude zároveň tvůrcem, spotřebitelem

i uživatelem AI. Pokud se naučí využívat její výhody a budou-li umět předcházet jejímu zneužití, zvládnou kriticky vyhodnotit pozitivní i negativní dopady aplikace a efektivně ji využít v budoucnosti. Proto je začleňování AI gramotnosti do výuky na základních školách v dnešní době nezbytné nejen pro žáky, ale i pro pedagogy.

Mgr. Renata Horáková

Mistrovství školy v hodu kriketovým míčkem

Koncem května se na fotbalovém hřišti konalo tradiční mistrovství školy v hodu kriketovým míčkem. Akce, na kterou se žáci už dlouho těšili, přinesla nejen napínavé souboje, ale také jedno velké překvapení. Po dlouhých 16 letech padl školní rekord, a to zásluhou talentovaného sportovce Tadeáše Pálky z 5. ročníku.

Do soutěže se zapojili žáci ze všech ročníků, kteří se snažili dosáhnout co nejdelšího hodu. Počasí nám přálo, a tak jsme měli skvělé podmínky. Někteří soutěžící předváděli skvělé výkony a bylo vidět, že si hod míčkem pilně nacvičili během hodin tělocviku.

Nejvíce ale zazařil právě Tadeáš, který už při prvním pokusu naznačil, že by mohl dosáhnout výjimečného výsledku. A při třetím hodu to přišlo – míček dolétl až na rekordních 40,90 metrů, čímž Táda překonal dosavadní školní rekord z roku 2009. Zasloužil si tak obdiv spolužáků i učitelů.

Na závěr byli oceněni vítězové jednotlivých kategorií a už teď se těšíme na další rok – kdo ví, možná padne další rekord.

Lucie Grérová

Výukový program "Emoce"

V rámci podpory emocionálního rozvoje dětí si naše škola pozvala organizaci Podané ruce, která přijela s výukovým programem zaměřeným na téma emocí. Program byl určen pro žáky 3., 4. a 5. ročníku a probíhal formou interaktivních diskuzí a aktivit, které dětem pomohly lépe porozumět vlastním pocitům i emocím ostatních. Lektorka programu byla velmi šikovná a přátelská, což přispělo k příjemné atmosféře a otevřenému sdílení. Děti měly prostor nejen poslouchat, ale hlavně se aktivně zapojovat do povídání. Celý program pomohl žákům lépe rozpoznat a pojmenovat své emoce, což je důležitý krok

k budování zdravých mezilidských vztahů a sebepoznání. Nejdůležitějším zjištěním bylo, že emoce, ať už si o nich myslíme, že jsou buď kladné nebo záporné, nejsou vůbec jednoznačné. Často se za těmi nechtěnými skrývá i ochranná funkce. Děti si s paní lektorkou nakonec zkusily i různé techniky zvládání strachu, úzkosti nebo naštvání – od dechových cvičení přes změny myšlenek až po fantazijní pojetí dané emoce.

Už teď se těšíme se na další zajímavé programy organizace Podané ruce.

Mgr. Lenka Kočíková

Třída jako tým: Když spolupráce dává smysl

Na naší základní škole proběhl v červnovém měsíci preventivní program s názvem „Třída jako tým“, který měl za cíl posílit vztahy mezi spolužáky, zlepšit komunikaci a podpořit přátelskou atmosféru ve třídním kolektivu. Program byl připraven tak, aby si ho děti skutečně prožily, a to nejen posloucháním, ale především aktivním zapojením do různých her, modelových situací a společných úkolů. Hlavním motem bylo ukázat, že třída není jen skupina jednotlivců, ale tým, který spolu drží, vzájemně se podporuje a komunikuje otevřeně a s respektem. Děti se s nadšením zapojily do připravených aktivit. Skrze hry si vyzkoušely, jak důležité je naslouchat, spolupracovat a vyjadřovat se jasně a ohleduplně. Nechyběly ani situace, které je vedly k zamyšlení nad tím, jak se chovat v náročných chvílích, jak řešit drobné spory nebo jak podat pomocnou ruku někomu, kdo ji právě potřebuje. Velkým přínosem programu bylo i to, že si děti uvědomily, jak moc mohou svým chováním ovlivnit atmosféru ve třídě – a že každý má možnost být pozitivní silou v kolektivu.

„Třída jako tým“ nebyla jen zábavnou aktivitou, ale cennou zkušeností, která v dětech zanechala důležité hodnoty přátelství, empatie a spolupráce. Věřím, že to, co si děti během programu odnesly, se odrazí i v jejich každodenním fungování nejen ve škole, ale i mimo ni.

Mgr. Markéta Veverková

Poslední zvonění - pátáci

JAK MÁME VYSOKÉ ŠKOLÁKY?

Na konci května jsme s páťáky v hodinách matematiky počítali průměrnou rychlost auta, vlaku a taky cyklisty. A proč si nezkusit vypočítat průměrnou výšku páťáka a vlastně všech u nás ve škole?

Pátáci si rozdělili ročníky a pustili se do výpočtů a zjistili, že...

Průměrná výška dětí v 1. ročníku byla 131 cm.
Průměrná výška dětí ve 2. ročníku byla 130 cm.
Průměrná výška dětí ve 3. ročníku byla 138 cm.
Průměrná výška dětí ve 4. ročníku byla 150 cm.
Průměrná výška dětí v 5. ročníku byla 148 cm.

PRŮMĚRNÁ VÝŠKA VRBECKÉHO ŠKOLÁKA VE ŠKOLNÍM ROCE 2024/25 JE 139 CM.

Další zajímavosti:

- nejmenší školačky byly Amálie Příbylová a Laura Lanžhotská z 1. ročníku (123 cm)
- nejvyšší školák byl Ondra Lukáš z 5. ročníku (166 cm)

Mgr. Renata Horáková

Napínavé dopoledne s Vězeňskou službou: Děti zažily zásah na vlastní oči

V červnu se prostor za vrbeckým sólem proměnil v dějiště dramatických událostí – našťástí jen nanečisto. Jednotka Vězeňské služby České republiky zde uspořádala poutavé a akční představení pro děti, během kterého ukázala, jak vypadá práce jejích příslušníků v praxi.

Děti měly jedinečnou možnost vidět na vlastní oči ukázky zásahových technik, které vězeňská jednotka využívá například při eskortách nebezpečných vězňů nebo zajišťování pořádku při zvláštních bezpečnostních opatřeních.

Příslušníci jednotky předvedli nejen svou fyzickou připravenost a precizní sebranost, ale také profesionální výstroj a výzbroj, včetně ochranných štítů, obušků či bezpečnostních pout, na kterých si mohly děti některé techniky samy vyzkoušet. Kromě dynamických ukázek nechyběla ani interaktivní část – děti si mohly prohlédnout služební vozidlo a vyzkoušet si některé části výstroje i výzbroje. Součástí bylo průvodní povídání o tom, co práce ve vězeňské službě obnáší, a jak důležitou roli hraje prevence, spolupráce a rozvaha.

Tento program se nesl v přátelské atmosféře a bylo vidět, že děti byly nadšené. Pro mnohé z nich to byl první bližší kontakt s uniformovanou složkou tohoto typu – a rozhodně nezapomenutelný.

Touto cestou děkujeme Vězeňské službě ČR za poutavou ukázkou, profesionální přístup a hlavně za to, že dětem ukázala, jak důležitá je práce těch, kteří denně zajišťují bezpečnost nejen za mřížemi, ale i mimo ně.

Mgr. Markéta Veverková

Školní olympiáda

Den plný sportu, přátelství a fair play

V pátek 6. června se na sportovním hřišti v Kobylí konala tradiční školní olympiáda, které se zúčastnili žáci čtvrtých a pátých tříd (my jsme měli i některé šikulkky ze třetího ročníku).

Spolu s námi si

přišli zazávodit i děti z Bořetic, Brumovic, Krumvíře a místního Kobylí. Den byl plný napětí, sportovních výkonů, radosti i přátelského povzbuzování.

Žáci mezi sebou soutěžili v těchto disciplínách:

- běh na 60 metrů
- běh na 200 metrů
- skok do dálky
- skok z místa
- hod kriketovým míčkem
- hod na cíl
- a na závěr napínává štafeta týmů

Všichni soutěžící si zaslouží velkou pochvalu – nejen za skvělé výkony, ale hlavně za sportovní chování a chuť si celé dopoledne užít. Atmosféra byla výborná – děti fandily a pomáhaly nejen svým spolužákům, ale i kamarádům z ostatních škol.

A i když jsme malá škola, která nemá perfektní podmínky na sport, můžeme být na své sportovce opravdu hrdí – děti z Vrbyce získaly **celkem 16 diplomů a medailí!** Bojovaly srdcem a předvedly, že i menší škola může konkurovat těm větším.

Lucie Gréřpová

Návštěva dopravního hřiště v Hustopečích

Žáci 4. a 5. ročníku se v úterý 24. 6. zúčastnili výuky na dopravním hřišti v Hustopečích. Program byl rozdělen do teoretické a praktické části, aby si děti mohly osvěžit znalosti z dopravních pravidel a zároveň je vyzkoušet v reálném prostředí.

V teoretické části se žáci dozvěděli základní informace o bezpečném pohybu na silnici a pravidlech pro cyklisty a závěrečným testem zjistili, jak moc pravidla silničního provozu opravdu umí.

Následovala praktická část, během níž si děti procvičily jízdu na kolech přímo na dopravním hřišti za přísného dodržování pravidel. Tento aktivní přístup pomohl upevnit jejich dopravní dovednosti a zvýšit bezpečnost na silnicích.

Byl to jeden z posledních školních dnů před prázdninami a děti si ho pěkně užily.

Mgr. Lenka Kočková

Výlet s páťáky do Prahy

Jeden z posledních zážitků z vrbecké školy je pro páťáky celodenní výlet do hlavního města. Vyjeli jsme velmi brzy, abychom viděli v Praze co nejvíce míst. Od Valdštejnské zahrady vedla naše cesta na Hradčany, Karlův most, interiér Národního divadla až na Staroměstské a Václavské náměstí. Co ale byl ten zážitek, který si dětem nejvíce vryl do paměti?

Líbilo se mi Národní divadlo, protože jsem tam nikdy nebyl. Cesta se mi taky líbila, protože jsem byl s kamarády. – Stanislav B.

Líbilo se mi v Creme de la creme, protože mi tam zmrzlina moc chutnala. Líbilo se mi Národní divadlo, protože je hezké. A líbila se mi klidná cesta. – Julie D.

Líbila se mi cesta, protože jsme mohli dělat skoro všechno, co chceme. – Ondřej L.

V Praze jsem si užila prohlídku Národního divadla, protože jsem tam ještě nebyla. Líbila se mi cesta tam, protože jsem si ji užila. Byla jsem ráda, že jsem

navštívila zmrzlinárnu Creme de la creme. – Michaela G.

Z výletu se mi nejvíce líbila cesta, protože jsme mohli jak odpočívat, tak si povídat a smát se. – Běla K.

Nejvíce se mně líbila cesta do Prahy, protože jsme hráli UNO, povídali si a také se mně líbilo, když jsme se postavili na Melikaně. A v Praze se mi líbilo Národní divadlo a taky Mekáč. – Anastasiia L.

Líbila se mi cesta, protože jsme si mohli dělat, co chceme a ještě se mi líbil Mekáč. – Tadeáš P.

Mně se nejvíce líbila ta prohlídka Národního divadla od zdola až nahoru a ta cesta do Prahy (nevím proč, ale bavila mě víc než zpátky). A taky jsem ráda, že jsme se postavili do zmrzlinárny Creme de la creme. – Ivana G.

Nutno říct, že i když páťáci píšou, že si dělali, co chtěli, byli moc fajn a celý výlet měl super atmosféru.

Mgr. Markéta Petrůšková

Návštěva dětí z Němčiček na ZŠ Vrbsice

Poslední červnový týden nás na naší základní škole navštívili děti z nedalekých Němčiček. Společně jsme strávili příjemné dopoledne plné zábavy, her a nových zážitků.

Po přivítání si děti z Němčiček prohlédly naši školu – nahlédly do tříd, seznámily se s prostředím i některými učitelkami. Největší část dopoledne jsme ale strávili venku na multifunkčním hřišti, kde jsme si všichni společně zahráli přehazovanou a další pohybové hry.

Atmosféra byla velmi přátelská a veselá. Děti se mezi sebou rychle spřátelily, vytvořily smíšené týmy a užívaly si společné chvíle. Nechyběla ani společná fotografie na památku a spousta smíchů a radosti.

Děkujeme dětem a učitelkám z Němčiček za návštěvu a těšíme se na další společné akce!

Bc. Monika Šafránková

ŠKOLNÍ ROK 2024/2025

V tomto školním roce jsme se opět vrátili k plnohodnotné trojtřídní škole s počtem 45 žáků a rekordním počtem dětí v 1. třídě (18 žáků). Přesto byl i tento rok v něčem výjimečný – v nemocnosti. V prosinci nás zachvátila vlna neštovic, která se nejvíce rozjela v 1. třídě. Nejkritičtější byl poslední prosincový týden před Vánocemi, kdy měla paní učitelka ve třídě pouze 3 nebo 4 děti. Další vlna nemocnosti přišla do školy koncem ledna, kdy se opět třídy vyprazdňovaly ve všech ročnících. 24. ledna bylo ve škole z 45 dětí pouze 16, zbytek byl nemocný.

Ještě jedna vlna velké nemocnosti dorazila v průběhu měsíce března, kdy ve třídách opět řídíl počet školáků. Virus chřipky skóloil postupně v zimních a jarních měsících i většinu vyučujících.

Natálka Jungmannová se
prozpívala na jaře až do Rožnova
pod Radhoštěm a já věřím, že
v „pěvecké“ jízdě bude pokračovat
i příští školní rok.

Po šestnácti letech byl překonán rekord školy v hodu kriketovým míčkem a postaral se o něj Tadeáš Pálka.

Na olympiádě škol v Kobylí jste i přes menší počet sportovní delegace posbírali opět hodně medailí a znovu jste potvrdili, že i malá škola může dosahovat velkých úspěchů.

Velké poděkování a uznání si zaslouží všechny paní učitelky a vychovatelky za jejich neúnavnou práci, za podporu, za čas a energii, kterou dětem po celý školní rok věnovaly.

Kantorské břemeno správnosti, spravedlnosti a reprezentace sebe sama a naše denní nošení kůže na trh je obrovské. Člověk nesoucí takové břemeno a takovou zodpovědnost je hodný odměny a úcty. Proto jsem nesmírně ráda

za kolektiv, který v naší škole tak dobře společně funguje.

Na konci školního roku jsme se rozloučili s 8 pátáky, šest z nich má namířeno do školy v Kobylí a dvě žákyně na gymnázium ve Velkých Pavlovicích. Věřím, že přechod zvládnou bez potíží a rychle si přivyknou.

V září by měl do 1. ročníku nastoupit opět velký počet dětí – celkem 16 prvňáčků.

Na naše budoucí prvňáčky, ale i ostatní školáky se budeme těšit v pondělí 1. září v 8 hodin na hřišti u školy.

Mgr. Renata Horáková, ředitelka školy

Vrbecké stopy v ZŠ Kobylí...

Opět jsem nahlédla do jarního a letního čísla kobylského zpravodaje a našla stopy Vrbečáků, které ráda zveřejním...

Mgr. Renata Horáková, ředitelka vrbecké školy

Fotbalista roku

V sobotu 25. ledna 2025 v bolearadickém divadle vyhlašoval Okresní fotbalový svaz Břeclav Fotbalistu roku. Mezi nejlepšími žáky byl vyhlášen i Jan Herzán z Vrbsice.

V hodině slohu ho spolužáci vyzpovídali a dozvěděli se o něm, že:

- fotbal hraje už 6 let
- trénuje 2x-3x týdně
- první kopačky dostal v pěti letech a dnes má velikost kopaček 44
- hraje v dresu č. 11
- jeho oblíbený hráč je Messi
- fandí týmu Liverpool
- kromě fotbalu si rád zahraje ping pong nebo šipky

Vzpomínky na bílou prodlouženou

Tato událost byla pro aktéry i diváky opravdu zážitkem, svědčí o tom i slova mladých tanečníků...

Ve středu 19.2. se v kulturním domě na Vrbsici uskutečnila bílá prodloužená žáků 9. a 8. tříd. Dívky na sebe oblékly bílé princeznovské šaty a chlapci si oblékli černé sako, košili a vyšperkovali to černým motýlkem. Všichni jsme byli neskutečně napjatí, co nás bude tento večer čekat. Od 17 hodin se začala místnost plnit lidmi, kteří přišli nejen za tancem, ale i za dobrou náladou a společenskou atmosférou.

Tento slavnostní okamžik jsme zahájili polonézou z Hořicka. Měli jsme z ní všichni trochu obavy, abychom ji nepopletli. Ale dobře to dopadlo. Pak jsme všem ukázali, jaké tance jsme se naučili za 12 týdnů tvrdé práce. Mně šel úplně nejlépe waltz, ten patřil mezi ty oblíbené i u ostatních. Dívky si na tento den měly nachystat 7 mašlí a chlapci 7 náhrdelníků. S těmito předměty se

tančila sóla a s jejich pomocí se měl určit i nejoblíbenější tanečník a tanečnice.

Poté jsme si každá dívka donesla 3 kotiliony-dárky, s nimi se tancovala také sóla. To samé kluci-ti donesli zase 3 růže. Jednu na polonézu, druhou na květinové taneční sólo a poslední pro partnerčinu maminku, se kterou si pak také zatančili.

Prodloužená byla opravdu nezapomenutelným zážitkem. Myslím, že za všechny můžu poděkovat panu Kosmákovi za to, jakou s námi měl trpělivost, a paní učitelce Kubíkové za to, že to všechno zrealizovala. Moc jsem si to užila a těším se, až za dva roky uvidím v sále tancovat svého mladšího bratra.

Anna Mikulicová

Nikdy bych neřekla, že těch pár dnů v tanečních mi zůstane v paměti tak moc. Ze začátku mi to

připadalo jako povinnost, ale nakonec to bylo úplně jinak...

Všechno to začalo v den, kdy za námi přišla paní učitelka Kubíková s nabídkou tanečního kurzu. Chvilí to vypadalo, že nebude dostatek kluků, ale nakonec to všechno vyšlo skvěle a my jsme se ocitli na naší první lekci, vystrašení, co nás čeká. Prvních pár minut jsme se vždy dozvěděli něco o etiketě a zbytek času jsme věnovali tanci. Vybavuju si, že když jsme už ovládali nějaký ten krok, přidal se k tomu další a všichni se zhroutil. V ten slavnostní večer už jsme ale uměli spoustu věcí a byli si jistí, jak se máme pohybovat. Celé dopoledne jsme se těšili, ale přece jen jsme měli trochu obavy, jestli to opravdu zvládneme...

A už je to tady. Krásné bílé šaty, slavnostní hudba a naše nervózní úsměvy na tvářích. Všude kolem nás rodiče, sourozenci i kamarádi v oblecích a barevných šatech. Program byl zábavný. Tanec s rodiči, mašličkové a náhrdelníkové sólo, kdy si dívky vybíraly partnera a obdarovaly ho nějakou maličkostí, ale i část, kdy pan Kosmák vyprávěl různé historky ze života a také o historii tanců. Myslím, že nám všem naše společné středy budou alespoň trochu chybět. Ale zakončení bylo krásné a všichni na to budeme jednou vzpomínat. Těším se,

až se za rok půjdeme podívat na další prodlouženou, i když tentokrát už jen jako hosté.

Barbora Blahová

...Tento večer byl výsledkem dvanáctitýdenního plného trénování, kdy jsme se učili waltz, cha-chu, jive, polku, tango, valčík, blues a slowrock. Tanečníci ukázali, jak se během této doby zdokonalili a připravili na tento nezapomenutelný okamžik. Kluci přišli v elegantních černých oblecích a bílých košilích, holky zářily v krásných bílých dlouhých šatech.

Každý pár předvedl svůj nejlepší výkon a večer byl plný energie, radosti a skvělých momentů.

Během večera probíhaly dámské i pánské volenky, při kterých holky dostaly růže a náhrdelníky a pánové mašličky a nějakou drobnost. Zvolili jsme také nejoblíbenější tanečníky-stali se jimi Štěpán Huňar a Julča Horáčková. Bílá prodloužená byla nejen o tanci, ale i o vzájemné podpoře a přátelském soužití. Bylo to krásné zakončení našeho úsilí a pro všechny účastníky událost, na kterou nikdy nezapomenou.

Ale jak se říká, bylo to krásné a bylo toho dost. Shohem a šáteček!

Tereza Vyhnáková

VÍDEŇ 2025

Za kulturou i zábavou

Byla jsem na tolika kolotočích, že i když jsem už seděla na trávě, svět se mi dál točil. Strašidelný dům splnil svůj účel. Strach jsme zabíjeli zpěvem lidových písní (doporučuji, funguje to dobře). Na Black Mambě jsem byla dokonce dvakrát (a nelituji). Kluci byli máčky (nepřekvapuje mě to), tak křičeli nejvíc. Byla jsem ještě na spoustě dalších kolotočů. Peněženka plakala, možná spíš hystericky brečela. Ale nelituji toho. Cesta zpátky byla poměrně únavná, museli jsme zpracovat všechno, co jsme na výletě viděli a zažili.

Doubravka Kočková

Slova, co potěší...

Maminka, to je poklad. Avšak - na rozdíl od chladné krásy zlatáků či šperků - maminka je pokladem živým. Můžeme si tak dělat radost vzájemně. Maminkám nemůžeme nikdy plně oplátit všechno to dobré, co do nás po celý život vkládají, ale určitě je potěší pohlázení na duši...

Třeba milým dopisem...Psali šestáci a sedmáci.

...chtěla bych Ti moc poděkovat za vše, co pro mě děláš. Tvůj úsměv mi každý den rozzáří náladu a Tvé objetí mi dává pocit bezpečí a lásky. Vím, že se na Tebe mohu vždy spolehnout, když potřebuji pomoc. Jsi pro mě tou největší oporou a vzorem, ke kterému vzhlížím. Díky Tobě vím, jak důležité je nevzdávat se, věřit si a mít dobré srdce. Tvá láska a péče jsou pro mě tím nejcennějším darem, který budu navždy nosit ve svém srdci. Mám Tě moc ráda.

Sára Gajdová

...jsem dost překvapená, že jsi to se mnou a bráchou zatím vydržela. A že jsi mně pomohla s kytarou, abych si s Tebou občas mohla zahrát, i když Ti občas hraju i na nervy. Často Tě otravuju, ale neboj, i já to myslím z lásky. Moc se mi líbí Tvé nápady a kreativní výrobky, které kutíš u nás na zahrádce a doma. Doufám, že víš, jak moc mi na Tobě záleží, i přesto, že kolikrát nedělám, co mám. Až budu starší a možná budu mít nějakého zakrslého človíčka, chtěla bych mít k němu stejný přístup, protože se mi zdá, že to dělá velké změny v chování a povaze. Mám však trochu strach, že budu mít více zvířat než trpaslíků. Ale už teď mám na mysli, co všechno bych měla dělat. Určitě bych jezdila na výlety za dobrodružstvím, třeba hledat poklad nebo luštit tajné dopisy. Určitě budu pokračovat s tábořem Buřtík, protože to bych si

neodpustila, kdybych nejela. Ale Ty jsi super mamka a za jinou bych tě nedala.

Leontýna Hošková

Moje maminka, ta má lásky nejvíce, celou rodinu miluje velice. Má opravdu velkou trpělivost, jen málokdy na ni přijde zlost. Každý den se na mě usměje, maminka je moje naděje. Maminka má vřelá objetí, čas s maminkou vždy rychle uletí.

Radovan Kočko

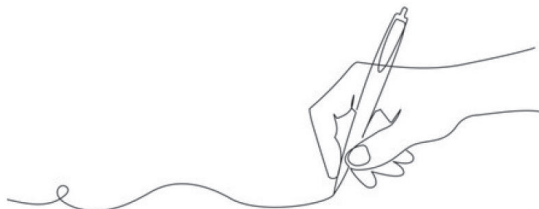
Moje maminka je jako sen, milá a hodná každý den. Krásná jak růže, co ráno kvete, a nejlepší na celém světě!

Má oči stejné jako já. Vážně! A její úsměv? Ten hřeje zvláště. Někdy se zlobí, když zlobím já, ale i tehdy mě má ráda.

Její láska je jako teplá peřina, co zahřeje mě vždycky a všude znova. Kde je ona, tam jdu domů, i když venku zuří deště a sta hromů.

Tak díky, maminko, že jsi tu se mnou. Jsi moje radost – a ne jednou! Tvůj úsměv, láska, objetí mi každý den krásně rozsvítí.

Kristýna Ostržková

Společenská kronika

1. 3. 2024 - 31. 7. 2025

Narození

Julie Vystrčilová
Barbora Hlávková
Sára Bártová
Laura Parčiová
Tereza Kučerová
Liliana Ryšavá
Alex Richterová

Úmrtí

Josef Blanář
Bohumila Bařinová
Božena Bártečková
Alena Pavlů

Své podněty a příspěvky do dalšího čísla posílejte na mail:
vrbeckyzpravodaj@gmail.com.
Další číslo Vrbeckého zpravodaje vyjde
v prosinci 2025.

Kulturní akce

- 22. 8. Stavění máje
- 24. - 26. 8. Krojované hody
- 31. 8. Dětské hodečky
- 6. 9. Putování za burčákem
- 12. 9. Zarážení hory
- začátek září Dýňobraní
- 12. 10. Den seniorů
- 28. 10. Velké říjnové setkání rodin
- 8. 11. Po stopách opičky Emilly
za mladým vínem
- 22. 11. Předadventní koncert
Kamínku
- 30. 11. Rozsvěcení vánočního
stromu a jarmark
- 10. 12. Česko zpívá koledy
a Vánoční besídka
- 27. 12. Žehnání mladých vín

**Stárci a chasa Vás srdečně zvou na tradiční krojované hody,
které se konají 24., 25. a 26. srpna 2025.**

Odpolední vstupné: 100 Kč

Večerní vstupné: 200 Kč

Krojování vstup ZDARMA!

PÁTEK 22. 8. 2025

- 17:00 ruční stavění máje
- 19:00 CM Lašár

NEDĚLE 24. 8. 2025

DH Sokolka

- 8:00 mše svatá v kostele sv. Jiljí
*mši bude sloužit Mons. Pavel Posád,
pomocný biskup českobudějovický*
- 10:00 hodovní fotbal
- 14:05 u 1. stárka
- 14:45 u 1. stárky

PONDĚLÍ 25. 8. 2025

- 14:05 u 2. stárka
- 14:45 u 2. stárky

ÚTERÝ 26. 8. 2025

- 13:40 u sklepníka
- 14:20 u sklepnice
- 15:00 u starosty
- 18:00 zavadka

DH Bílovčanka

DH Lácaranka

Trasy hodových průvodů

NEDĚLE 24. srpna 2025

1. stárek Filip Vykydal

1. stárka Leona Hasíková

PONĚLÍ 25. srpna 2025

2. stárek Kamil Kadlec

2. stárka Hana Varmužová

ÚTERÝ 26. srpna 2025

sklepník Jakub Svrček

sklepnice Eliška Havelková

Vrbeční stárce a chasa Vás srdečně zvou na

Hody Urbice 2025

od 24. do 26. srpna 2025!

Pátek

17:00 – ruční stavění máje,
následuje beseda s cimbálkou Lašár

Neštěle

8:00 – hodová mše svatá v kostele sv. Jilji
14:45 – sraz u první stárky
hraje DH Sokolka

Pondělí

14:45 – sraz u druhé stárky
hraje DH Bilovčanka

Úterý

14:20 – společný sraz u sklepnice
18:00 – zavadka
hraje DH Lácaranka

**FINANČNÍ PŘÍSPĚVEK NA ONLINE REALIZACI
TOHOTO PERIODIKA VČETNĚ ŘEŠENÍ PRO JEHO
VYDÁVÁNÍ SVĚPOMOCÍ POSKYTUJE FUNPRINT.EU**

Pomáháme radnicím šetřit čas i peníze.

www.funprint.eu

Košť vín

Pálení čarodějnic

Odlévání zvonu

Farní den

Vítání občánků

Vrbecká dědina

Periodický tisk samosprávného územního celku. Vydává obec Vrbice 3x ročně v počtu 500 kusů. Registrační číslo MK ČR E 11686. Neprošlo jazykovou úpravou.

Redakční rada: Mgr. Markéta Veverková, Tomáš Bílek, Mgr. Renata Horáková, Jana Kadlecová, Mgr. Aleš Pavlů, Marie Hanzlíková, Tereza Bílková

Realizace: funprint.eu